

Sygn. akt VI Gz 199/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Zbigniew Krepski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 października 2014r., sygn. akt V GNC 1182/14

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty z 14 kwietnia 2014r. (k. 37) z uwagi na nieuiszczenie przez pozwanego opłaty od zarzutów. Sąd ten stwierdził, iż pozwany nie usunął prawidłowo braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, wobec tego wnioski ten został zwrócony. Skoro pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem go do Sądu, to wniosek pozwanego nie przerwał terminu do uiszczenia opłaty od zarzutów.

W zażaleniu pozwany zarzucił zaskarżonemu postanowieniu niezastosowanie art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 112 § 2 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 8 tej ustawy, w sytuacji kiedy wykładnia systemowa i celowościowa w/w norm prawnych wskazuje, że w razie zwrotu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, zgłoszonego po wezwaniu do uiszczenia opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, przewodniczący wzywa ponownie do opłacenia zarzutów na podstawie art. 130 § 1 k.p.c.

Jednocześnie pozwany w trybie art. 380 k.p.c. wniósł o poddanie kontroli instancyjnej zasadności i prawidłowości zarządzenia Sądu z 22 października 2014r. w przedmiocie zwrotu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych zarzucając zaskarżonemu postanowieniu i przedmiotowemu zarządzeniu:

- błędne przyjęcie, że pozwany nie uzupełnił braku formalnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, do którego uzupełnienia został wezwany w dniu 25 sierpnia 2014r. – podczas gdy oświadczenie zostało złożone i zawierało wszystkie wymagane dane, tym bardziej że mając na uwadze datę wejścia w życie rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 26 lutego 2014r. i datę wniesienia pozwu należało uznać, iż nie ma w tym przypadku zastosowania wzór formularza ustanowiony w tym rozporządzeniu,

- błędne i bez podstawy prawnej uznanie, że pozwany winien w oparciu o wezwanie z dnia 25 sierpnia 2014r. złożyć oświadczenie na aktualnym formularzu, podczas gdy pozwany wypełnił wezwanie i złożył stosowne oświadczenie, czym wypełnił dyspozycję art. 102 ustawy o kosztach sądowych.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł m. in., że wykonał wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, gdyż nadesłał oświadczenie na stosownym formularzu. Mając na uwadze datę wejścia w życie w/w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości tj. 5 kwietnia 2014r. i datę wniesienia pozwu – 2 kwietnia 2014r., należało przyjąć, z uwagi na treść art. 149 ustawy o kosztach sądowych, że wzór formularza ustanowiony tym rozporządzeniem nie ma w sprawie zastosowania. W ocenie pozwanego brak było zatem podstaw do zwrotu jego wniosku. Stwierdził także, że po zwrocie wniosku, a przed odrzuceniem zarzutów, Sąd powinien wezwać go do uiszczenia opłaty od zarzutów. Powołał się jednocześnie na wyrok Sądu Najwyższego z 27 marca 2014r., III CZP 133/13 (k. 53 – 58).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest uzasadnione.

Rację ma skarżący, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do odrzucenia jego zarzutów. Skoro bowiem zarządzeniem z dnia 22 października 2014 r. zwrócono wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty od zrzutów wobec nieuzupełnienia braku formalnego tego wniosku poprzez złożenie stosownego oświadczenia na aktualnym urzędowym formularzu, to Przewodniczący w Sądzie Rejonowym powinien ponownie wezwać pozwanego do uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów w terminie tygodniowym pod rygorem ich odrzucenia na podstawie art. 494 k.p.c. Dopiero bezskuteczny upływ ustawowego tygodniowego terminu do uiszczenia należnej opłaty sądowej od wniesionych zarzutów uprawniał Sąd Rejonowy do ich odrzucenia.

Przepis art. 112 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (tekst jedn. Dz. U. z 2016r. , poz. 623, dalej: u.k.s.c.) nie określa postępowania w przedmiocie uzupełnienia braków fiskalnych pisma w przypadku zwrotu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Przepis art. 8 u.k.s.c. odsyła w kwestiach nieuregulowanych tą ustawą do przepisów k.p.c., w którym zagadnienie to reguluje art. 130 § 1 k.p.c. Ogólną zasadą wynikającą z tego przepisu jest uiszczenie należnych opłat na wezwanie w terminie tygodniowym. W każdym więc przypadku, po zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, przewodniczący powinien ponownie wezwać stronę do opłacenia pisma pod rygorem jego zwrotu lub odrzucenia. Po zwrocie takiego wniosku, otwiera się zatem stronie na nowo termin do uiszczenia opłaty. Sąd Okręgowy podziela zatem wyrażony w tym zakresie pogląd Sądu Najwyższego (dalej: SN, vide: uchwała SN z 27.03.2014 r., III CZP 133/134, OSNC 2015/1/4 oraz post. SN z 20.07.2012 r., II CZ 61/12, LEX nr 1228786).

Nie jest natomiast uzasadniony zarzut pozwanego dotyczący bezpodstawnego zwrotu przez Sąd jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Wezwanie skierowane do skarżącego w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych było bowiem bardzo szczegółowe. Wskazano w nim jednoznacznie, że chodzi o aktualny formularz stanowiący załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lutego 2014r. (k. 27). Pozwany złożył oświadczenie na innym formularzu (k. 32). Wskazany przez pozwanego w uzasadnieniu zażalenia art. 149 u.k.s.c. dotyczy jedynie przepisów tej ustawy. Nie dotyczy natomiast przepisów rozporządzeń, które ustalają treść formularzy zawierających stosowne oświadczenia stron. Data złożenia pozwu nie ma w tym przypadku żadnego znaczenia. Rozporządzenie z dnia 26 lutego 2014r. (Dz. U. z 2014r., poz. 366) zmieniło stosowne rozporządzenie w sprawie wzoru oświadczenia z dniem 5 kwietnia 2014 r. Od tego zatem dnia oświadczenia o stanie majątkowym muszą być składane na ustalonym przez to rozporządzenie formularzu. Pozwany nie wykonał powyższego zarządzenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zbigniew Krepski Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

Zażalenie nie służy

Z.

1. (...),

2. (...):

- (...)

- (...),

3. (...)

T. 19.12.2016 r.